

عنوان مقاله:

بررسی مداخله وکیل در مراحل دادرسی براساس قانون آیین دادرسی کیفری 1378 و 1392

محل انتشار:

کنفرانس ملی پژوهش های نوین در مدیریت، اقتصاد و علوم انسانی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فرحناز محمدلو - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قم، گروه علوم انسانی، قم، ایران - کارشناس ارشد جزا و جرم شناسی

ابوذر شریفی - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قم، گروه علوم انسانی، قم، ایران - کارشناس ارشد جزا و جرم شناسی

خلاصه مقاله:

یکی از تضمین های اساسی به منظور تحقق حق دفاع متهم و اعمال اصل برابری سلاح میان طرفین دعوی، بهره مندی متهم از وکیل مدافع در مراحل تحقیقات مقدماتی و امر دادرسی است. وجود وکیل در تمام ادوار گذشته مورد توجه بوده است. ب ر همین اساس در اصل 35 قانون اساسی نیز این امر مورد توجه قانونگذار قرار گرفته است. قانون گذار در قانون آیین دادرسی دادگاه های ع مومی و انقلاب در امور کیفری مصوب 1378 در سه مورد حضور وکیل در مرحله حقیق را استثناء نموده و آن را منوط به تجویز دادگاه دانسته است. لکن قانون گذار در قانون کیفری مصوب 1392 به کلیه حقوقی که متهم در محاکم جزایی باید داشته باشد در ماده 5 اشاره کرده و همچنین حق برخورداری از وکیل را به صراحت در کلیه مراحل دادرسی مطرح نموده است. ولی در برخی جرایم با شرایطی وجود وکیل در تحقیقات مقدماتی را برای طرفین دعوا تجویز کرده است. بنابراین هم در قوانین گذشته و هم در قوانین جدید حق برخورداری از وکیل وجود داشته، لذا با محدودیت هایی همراه بوده، که قانون گذار در قانون جدید سعی در برطرف نمودن آنها داشته است. در این پژوهش که با استفاده از روش کتابخانه ای انجام گرفته، این حق در قوانین 78 و 92 مورد بررسی واقع شده و نتایج بررسی بدین شکل است که اگرچه قانون جدید گام هایی در راستای تضمین حق استفاده از وکیل و حقوق متهم برداشته است ولی از آنجا که هر قانون جدید التصویبی معایب و ایراداتی دارد لذا با نظر حقوقدانان و منتقدین ایرادات موجود در قانون من جمله تبصره ماده 48 که مورد نقد بسیاری از وکلا قرار گرفته است باید اصلاح شود.

کلمات کلیدی:

وکیل، حق دفاع، قانون آیین دادرسی کیفری 78، قانون آیین دادرسی 92

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/658813>

